

Aprobat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de la Catalunya
Central en la sessió de **18 ABR 2013**

El secretari

[Handwritten signature]

Ferran Caparroz Pérez

DENOMINACIÓ : Mas la Serra del Reig
Altres denominacions: Serrat del Reig

DADES CADASTRALS: 08285A002001160000FD

UTM : X: 439696 Y:4652387

SITUACIÓ : Al sud-est del terme municipal. Accés des de la carretera de Manlleu a Torelló (BV 5224), per una desviació a l'est del camí d'Espadamala, en el pla anomenat Pla de l'Aire. Entre Comallonga i Can Sidera.

DATA DE CONSTRUCCIÓ : Finals del segle XIX. Reformat durant el segle XX. Arquitectura tradicional de caràcter rural.

TIPOLOGIA : Arquitectura rural

CONTEXT : Rural, al sud-est del terme; la finca limita a l'est amb el terme municipal de Manlleu, en una esplanada anomenada el Pla de l'Aire, al sud del puig del Reig i a l'est de la serra d'Espadamala, sobre el Puigmoltó.

RÈGIM URBANÍSTIC :
Planejament Vigent: Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Torelló. Desembre 1999.

Classificació: Sòl No Urbanitzable
Qualificació: Zona Rústica de Protecció situada dintre el límit de Sòl de Reserva Agrícola i Ramadera (Zona R1)

PLÀNOL DE SITUACIÓ.Escala 1/5000

DESCRIPCIÓ:

Masia d'estructura tradicional, formada per un cos principal construït de tàpia; és de planta rectangular, amb planta baixa i un pis, sota una coberta inclinada a dues vessants, de carener perpendicular a la façana principal, a sud, i centrat sobre l'eix del portal, aquest és fet de brancals de maó i llinda de fusta; originàriament era, possiblement, remarcada amb carreus de pedra natural. Al damunt hi ha una petita finestra per a la sala i a la dreta una balconera molt estreta i amb barana de brèndoles de ferro.

Aquest cos presenta una ampliació (gairebé contemporània a la part primària o potser és alguna reforma d'aquesta) adossada a la part davantera, a la banda esquerra de la façana principal, que confereix una forma en "L". És també de tàpia, amb la cantonera reforçada d'obra de maó i amb les obertures remarcades també de maó. Es col·loca just al costat de l'eix de la porta i la seva coberta és a una sola vessant, que s'uneix a la de la primera part.

Una altra ampliació s'uneix a la façana lateral oest, feta de mamposteria de pedra de margues blavoses. És de planta baixa amb coberta de fibrociment, que segueix l'ala d'aquesta vessant oest, de manera que desequilibra l'altura de les dues aigües de la coberta general, fent aquest costat més llarg. Aquesta part presenta un gran portal d'arc rebaixat i fet de maó pla.

Finalment, a la banda posterior hi ha un altre cos que es desdobla del primer, seguint la mateixa disposició però amb major altura, en total uns dos metres més, que li permeten la inclusió d'una planta golfes. La coberta és paral·lela a la primera i les parets són bastides de mamposteria i de maó.

A la seva banda oest s'hi situa un dipòsit d'aigua de planta circular.

Envoltada de camps agrícoles, turonets de margues amb crespells i argelagues i sobre el Puigmoltó, la vessant est del qual es arbrada amb acàcies (terme ja de Manlleu).

EVOLUCIÓ D'USOS:**Original:**

Masia

Actual:

Explotació ramadera

ESTAT DE CONSERVACIÓ:

Dolent. El revestiment és ja gairebé inexistent en la seva major part, la teulada també presenta moltes deficiències i fins i tot creix la vegetació, per la qual cosa ha perdut impermeabilitat. L'interior està també molt degradat per l'abandó com a habitatge diari i per l'ús de l'interior pel bestiar.

VALORACIÓ:

Exemple de masia popular, d'estructura i construcció tradicional.

DADES HISTÒRIQUES:

Aquest petit mas, registrat amb una superfície de 80 m², té el seu origen a finals de segle XIX. Al padró d'habitants de 1880 no hi consta el mas. La documentació aportada per l'historiador Fortià Solà no en parla.

N'hem trobat dades al registre fiscal de finques. A finals de segle XIX, Bonaventura Coll, de Palautordera, era el propietari de tres masos a Torelló. El seu fill, Francesc Coll Farrés, va heretar aquest patrimoni. És probable que Bonaventura Coll fos el promotor que va fer construir el mas. Les tècniques emprades van ser les tradicionals a la contrada; paret de tàpia amb sòcol de rocs de riu, llindes de fusta i teula aràbiga.

Àngels Torres Coll, de Sant Celoni, neboda o néta de Francesc Coll, n'era la propietària l'any 1967. La finca tenia, segons un cadastre, una extensió de 62.499 m², dels quals 61.593 eren de cultiu i la resta, rocam.

El mas ha estat arrendat a diferents agricultors o ramaders de la comarca. Pere Farrés Amblàs era el masover l'any 1976. Genís Serrabassa Jofré és l'arrendatari del mas des de 1979.

L'any 1964 es va fer una actuació sobre el mas. Es va reparar la teulada i es varen construir un porxo de pedra i un dipòsit d'aigua exterior. Diversos coberts per a bestiar completen l'estat actual de la finca.

BIBLIOGRAFIA:**Gràfica:**

- AJUNTAMENT DE TORELLÓ, *Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana*. Ordenació del Sòl No Urbanitzable, E.1:5.000. Torelló 1999.

Escrita:

- SOLÀ I MORETA, FORTIÀ, *Història de Torelló*. 2 vol. 1947-1948.
- AMT, cadastre, registre, padró, llicències.

PROTECCIÓ :

PATRIMONIAL : CAP.

Es tramitaran les llicències d'obres d'acord amb el que estableixen els articles 47- 51 del TRLUC

HNNFS

L'entorn està inclòs en el P.E.U. del catàleg de protecció del patrimoni històric, arquitectònic i paisatgístic de Torelló, com a HNNFS (Hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestre). És un element del catàleg que té a menys de 200 m. de distància hàbitats d'interès comunitari. Concretament :

"6220 Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*). Hàbitat d'interès comunitari amb caràcter prioritari situat a tocar de l'edifici per l'est".

